

รัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬากับการสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจให้กับนักกีฬาระดับอุดมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย

The Fair Pay to Play Act and the Contribution of New Economic Opportunities for College Athletes in California

ปีดิเทพ อยู่ยูนยง^{1*}
Pedithep Youyuenyong^{1*}

บทคัดย่อ

อำนาจอิสระอย่างกว้างขวางที่ใช้ในการบริหารปกครองนักกีฬาระดับอุดมศึกษาของสมาคมกีฬาระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (NCAA) และกฎหมายต่อต้านการผูกขาดของสหรัฐอเมริกาถือเป็นหลักการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันแต่หลักการเช่นนี้ก็ย่อมมีข้อขัดแย้งระหว่างกันได้ อำนาจอิสระในการบริหารปกครองการกีฬาระดับนักศึกษา ซึ่งเป็นหลักการที่ NCAA และผู้จัดการแข่งขันแบบคอนเฟอเรนซ์ สามารถใช้ควบคุมและลงโทษผู้เข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษาได้อย่างเป็นอิสระ ทั้งยังสามารถใช้ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาได้ อย่างไรก็ตาม การกำกับดูแลตนเองอย่างไว้ชีวิตจำกัดของ NCAA อาจนำไปสู่การปฏิบัติในเชิงผูกขาดทางการค้า เช่น การผูกขาดทางการค้าหรือการรวมกลุ่มเพื่อผูกขาดทางการค้า อันเป็นเหตุผลตามมาว่าเหตุใดกฎหมายต่อต้านการผูกขาดจึงมีไว้เพื่อควบคุมตลาดอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาและป้องกันการกระทำที่ผูกขาดทางการค้าอันล่วงละเมิดต่อนโยบายแข่งขันทางการค้าของสหรัฐอเมริกา บทความนี้จึงนำเสนอวิเคราะห์นัยยะทางกฎหมายและกีฬาต่อโอกาสทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาในการได้รับค่าตอบแทนอย่างสมเหตุสมผล โดยไม่เพียงมุ่งเน้นไปที่ประเด็นทางกฎหมายที่ปรากฏใน รัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬาของรัฐแคลิฟอร์เนีย แต่ยังอ้างอิงหลักการอื่น ๆ ดังปรากฏตามหลักฐานและการใช้อำนาจขององค์กรในสหรัฐอเมริกาตามความเหมาะสม บทความนี้ให้ข้อสรุปว่า แม้ว่าการบริหารปกครองกีฬาของ NCAA จะมีประสิทธิภาพในระดับชาติ แต่โดยทั่วไปแล้วอาจเผชิญปัญหาทั้งในทางการวางกฎระเบียบและปัญหาทางกฎหมาย บทความนี้จึงตั้งท้ายด้วยการให้ข้อถกเถียงเพื่อให้องค์กรบริหารปกครองกีฬาปฏิบัติตามกฎหมายต่อต้านการผูกขาด และหลีกเลี่ยงภาระผูกพันหรือการดำเนินการที่จำกัดการจ่ายค่าตอบแทนให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาในอุตสาหกรรมกีฬาของ NCAA

คำสำคัญ: รัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬา กฎหมายต่อต้านการผูกขาด โอกาสทางเศรษฐกิจ นักกีฬาระดับอุดมศึกษา รัฐแคลิฟอร์เนีย

^{1*} สำนักวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Department of Law, Faculty of Law, Chiang Mai University
E-mail : pedithep.y@cmu.ac.th

*Corresponding author

Abstract

Broad autonomous powers over the National Collegiate Athletic Association (NCAA)'s governance of college athletes and U.S. antitrust law are related principles, but they also have potential conflicts. Self-autonomy in regulating college athletes, the principle that NCAA and collegiate athletic conferences can autonomously regulate and sanction collegiate athletics, can promote economic activity and sports efficiency. However, unrestricted self-regulation by the NCAA can lead to antitrust practices, such as monopolies or cartels, which is why antitrust law exists to regulate U.S. industry markets and prevent such monopolistic and abusive conduct in U.S. Competition Policy. This paper offers an analysis of the legal and sports implications of college athletes' economic opportunities to gain reasonable compensation, focusing on legal aspects of the California Fair Pay to Play Act, but drawing on evidence and authorities from the United States where appropriate. It concludes that, while the sports governance of the NCAA is nationally effective, it is regulatorily and legally problematic. It closes with discussions for sports regulators to comply with antitrust laws and avoid obligations or actions that restrain college athletes' compensation in the NCAA's college sports industry.

Keywords: Fair Pay to Play Act, Antitrust Law, Financial Opportunities, College Athletes, California

1. บทนำ

องค์กรบริหารปกครองกีฬาระดับชาติในสหรัฐอเมริกา (National Governing Bodies of Sport in the U.S.) มักอยู่ในฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนที่ไม่อยู่ในรูปแบบขององค์กรที่แสวงหากำไร (Non-profit organizations) และไม่ได้เป็นองค์กรของรัฐ (Non-governmental organizations) แต่องค์กรเหล่านี้เกิดจากการรวมกลุ่มกันของบรรดานักกีฬาหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงการกีฬาเพื่อบริหารปกครองชนิดกีฬาเดียวกันหรือจัดการแข่งขันกีฬการแข่งขันกีฬาหลายชนิด องค์กรบริหารปกครองกีฬาในสหรัฐอเมริกามีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากออกจากรัฐบาลส่วนกลาง ทั้งยังมีเขตอำนาจบริหารปกครองชนิดกีฬาของตนตามระดับการแข่งขันกีฬา มีการกำหนดบทบาท อำนาจและหน้าที่เพื่อดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาในระดับการแข่งขันกีฬา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการบริหารปกครองกีฬา (Governance) การออกกฎระเบียบมาใช้บังคับกับนักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจบริหารปกครอง (Regulation) และการลงโทษนักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของตน (Sanction) รวมถึงมีความสามารถกำหนดเป้าหมายในการบริหารปกครองตนเอง โดยไม่ผ่านการครอบงำของรัฐหรือเอกชนรายอื่น ๆ ซึ่งจากบริบทดังกล่าวนี้ได้ปรากฏขึ้นองค์ประกอบพื้นฐานของความเป็นอิสระในการบริหารปกครองกีฬา (Autonomy in Sports)

สมาคมกีฬาอุดมศึกษาแห่งชาติสหรัฐอเมริกา (National Collegiate Athletic Association หรือ NCAA) เป็นองค์กรบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา (Governing Body for College Athletics in the U.S.) ซึ่งมีเขตอำนาจบริหารปกครองการกีฬาระดับอุดมศึกษา (Collegiate Athletics) ทั้งยังกำหนดบทบาท อำนาจและหน้าที่ขององค์กรของตนเพื่อดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาในระดับการแข่งขันกีฬาในระดับอุดมศึกษา โดยมีความเป็นอิสระในการบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาของตนเอง ที่ปราศจากการแทรกแซงจากภาครัฐหรือครอบงำจากภาคเอกชน เมื่อ NCAA ดำเนินการภายใต้หลักความเป็นอิสระในการบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาของตนเอง ก็ได้ดำเนินการกิจกรรมพื้นฐานที่สำคัญสองประการด้วยกัน นั่นคือการจัดการแข่งขันกีฬาในรูปแบบการแข่งขันระหว่างสโมสรกีฬายภายใต้สังกัดสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในรูปแบบของตนอย่างเป็นเอกเทศ อาทิ การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษารูปแบบดิวิชัน (Division) โดยทั่วไป ดิวิชัน I (Division I) เป็นระดับการแข่งขันที่เปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีสถานะทางเศรษฐกิจที่ดีและศักยภาพของทีมกีฬาที่เข้มแข็งเข้าร่วม

การแข่งขัน ในทางกลับกันดิวิชัน II (Division II) และดิวิชัน III (Division III) เป็นระดับการแข่งขันที่เปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีสถานะทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่าและศักยภาพของทีมกีฬาที่โดดเด่นน้อยกว่าเข้าร่วมการแข่งขัน อีกด้านหนึ่งบรรดาสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา) ที่มีสโมสรกีฬาอยู่ภายใต้สังกัดของ NCAA และมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ก็อาจมาร่วมกลุ่มกันเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาร่วมกันในรูปแบบ คอนเฟอเรนซ์ (Conferences) ซึ่งมักจะเกิดจากการรวมกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันเพื่อร่วมกันจัดการแข่งขันกีฬาในรูปแบบคอนเฟอเรนซ์ (Holden et al., 2022) เช่น การแข่งขัน Atlantic Coast Conference (หรือการแข่งขัน ACC) การแข่งขัน Big Ten Conference การแข่งขัน Big 12 Conference การแข่งขัน Pacific-12 Conference (หรือ การแข่งขัน Pac-12) และการแข่งขัน Southeastern Conference (หรือ การแข่งขัน SEC) เป็นต้น

แม้ NCAA เป็นองค์กรบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งขึ้นมาเพื่อแสวงหากำไรหรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจเป็นการเฉพาะแต่เพียงอย่างเดียวกับองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกา แต่ NCAA ทำหน้าที่ดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการกำกับดูแลของการแข่งขันกีฬาในรูปแบบคอนเฟอเรนซ์ ของบรรดาคอนเฟอเรนซ์ ในฐานะที่เป็นสมาชิกภายใต้การกำกับดูแลของ NCAA ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถดำเนินธุรกิจหรือแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการแข่งขันกีฬาในรูปแบบคอนเฟอเรนซ์ ให้เป็นไปได้อย่างราบรื่น (Posivak, 2023) โดยทำหน้าที่วางมาตรฐานการแข่งขันกีฬาและหลักเกณฑ์การดำเนินธุรกิจให้เชื่อมโยงกับหลักการความเป็นมือสมัครเล่นของนักกีฬาผู้ลงทำการแข่งขันกีฬา (หลัก Amateurism) ที่ NCAA ยึดถือเป็นหลักการพื้นฐานในการจัดการแข่งขันกีฬารูปแบบดิวิชัน และแนวคิดสำคัญที่ให้บรรดาคอนเฟอเรนซ์ต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาที่ไม่ได้มุ่งเน้นให้นักกีฬาที่ลงทำการแข่งขันแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจเหมือนกันกับการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ ที่มุ่งเน้นให้นักกีฬาที่ลงทำการแข่งขันแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจอันเชื่อมโยงกับหลักความเป็นมืออาชีพของนักกีฬาผู้ลงทำการแข่งขัน (หลัก Professionalism) หลัก Amateurism เป็นมากกว่าแค่กรอบแนวคิดที่มุ่งเน้นฐานความคิดของการอนุญาตให้เฉพาะนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในฐานะนักกีฬามือสมัครเล่นสามารถลงทำการแข่งขันกีฬา NCAA ได้เท่านั้น แต่ยังเป็นกรอบความคิดที่กำหนดวิธีการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับหลัก Amateurism อีกด้วย (Noll, 2022) ตัวอย่างเช่น สัญญาให้นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในฐานะนักกีฬามือสมัครเล่นเข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดของสโมสรกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นสัญญาซึ่งนักศึกษาในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นตกลงจะลงทำการแข่งขันในนามสโมสรกีฬาด้านสังกัด และสโมสรกีฬาด้านสังกัด ตกลงจะจ่ายทุนการศึกษา (Scholarship) ให้ตลอดระยะเวลาที่อยู่ภายใต้สังกัดของสโมสรกีฬา ซึ่งทุนการศึกษาเช่นนี้อาจรวมถึงค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุงหอพัก และค่าบริการอื่น ๆ นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยที่สโมสรกีฬาด้านสังกัดไม่สามารถจ่ายสินจ้างหรือค่าตอบแทน (Compensation) ให้แก่นักศึกษาในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นเพื่อตอบแทนการปฏิบัติงาน การร่วมกิจกรรมหรือการลงทำการแข่งขันในนามสโมสรกีฬาได้ (Nowak, 2022) เป็นต้น

ดูเหมือนว่าหลัก Amateurism หรือหลักการความเป็นมือสมัครเล่นของนักกีฬาผู้ลงทำการแข่งขันกีฬา ที่ใช้บังคับอยู่มีพื้นฐานมาจากความต้องการของ NCAA ที่ต้องการให้นักกีฬาสมัครเล่นที่ลงทำการแข่งขันกีฬาของ NCAA ไม่สามารถแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจเหมือนกันกับนักกีฬาอาชีพ แล้ว NCAA ก็บริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาตามหลัก Amateurism พร้อมนำหลัก Amateurism มาบรรจุเอาไว้ในกฎระเบียบว่าด้วยการบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษา ตามหลักของความเป็นอิสระในการบริหารปกครองกีฬาของตน ซึ่งโดยทั่วไปรัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซงอำนาจการบริหารปกครองกีฬาอย่างเป็นอิสระของ NCAA แม้ว่า NCAA และบรรดาคอนเฟอเรนซ์ต่างๆ อาจถือโอกาสเอาเปรียบนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้อำนาจบริหารปกครองหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแล ตัวอย่างเช่น การวางกฎระเบียบของ NCAA และบรรดาคอนเฟอเรนซ์ สกัดกั้นหนทางแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งห้ามปรามไม่ให้สโมสรกีฬาด้านสังกัดของนักกีฬาหรือสถาบันการศึกษาของนักกีฬาจ่ายเงินค่าตอบแทนให้นักกีฬาโดยตรงหรือมอบประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่สมเหตุสมผลให้กับนักกีฬา นั้นหมายความว่า

NCAA บรรดาคอนเฟอเรนซ์ตกลงร่วมกันสร้างข้อจำกัดการแสวงหารายได้ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา นักกีฬา (Compensation Limits) ให้สอดคล้องเป็นไปตามหลัก Amateurism แต่การบังคับใช้กฎระเบียบของ NCAA เช่นว่านี้ เป็นการต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมายต่อต้านการผูกขาดทางการค้าสหรัฐอเมริกา (U.S. Antitrust Law) เพราะหากพิจารณาจากสถานะทางเศรษฐกิจและอำนาจบริหารปกครองของ NCAA แล้ว NCAA ก็ใช้อำนาจของตนทำให้บรรดา คอนเฟอเรนซ์ ผู้ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจบริหารปกครองหรือภายใต้การกำกับดูแลที่มีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจด้อยกว่า ต้องร่วมมือกับ NCAA บังคับใช้กฎระเบียบของ NCAA ไปในทางที่เอารัดเอาเปรียบนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ภายใต้ อำนาจบริหารปกครองกีฬาของ NCAA และมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจด้อยกว่าเป็นอย่างมาก (Carrier & Sagers, 2021) ซึ่งถือเป็นความไม่เป็นธรรมต่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษาและอาจนำไปสู่ความสับสนวุ่นวายในวงการกีฬา ระดับอุดมศึกษา เหตุนี้เองสถาบันตุลาการของสหรัฐอเมริกาจึงวางบรรทัดฐานทางกฎหมายจำกัดกรอบของการใช้หลัก Amateurism และปกป้องคุ้มครองสิทธิในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างความเป็นธรรมและป้องกันไม่ให้เกิดความสับสนวุ่นวายในวงการกีฬาระดับอุดมศึกษา ผ่านการวินิจฉัยเอาไว้ว่า การวางกฎระเบียบของ NCAA ไม่เป็นธรรมต่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษา และให้อำนาจแก่ศาลที่จะสั่งให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาได้รับความเป็นธรรม รวมไปถึงวางแนวทางให้หลัก Amateurism มีผลใช้บังคับใช้เพียงเท่าที่เป็นธรรม และพอสมควรแก่กรณี (Taylor, 2022)

ต่อมามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) ของสหรัฐอเมริกาได้ออกรัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อเล่นกีฬา (หรือรัฐบัญญัติ Fair Pay to Play Act) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากแนวคิดต่อต้านการผูกขาดทางการค้าและส่งเสริม การแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรม ที่มุ่งส่งเสริมความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจสำหรับนักกีฬาระดับอุดมศึกษา บทความนี้ จึงนำเสนอวิเคราะห์ห้วงระยะทางกฎหมายและกีฬาต่อโอกาสทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ในการได้รับ ค่าตอบแทนอย่างสมเหตุสมผล โดยไม่เพียงมุ่งเน้นไปที่ประเด็นทางกฎหมายที่ปรากฏในรัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่าย ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬาของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย แต่ยังอ้างอิงหลักการอื่น ๆ ดังปรากฏตามหลักฐานและการใช้อำนาจขององค์กรในสหรัฐอเมริกาตามความเหมาะสม แล้วต่อมาศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกาได้วินิจฉัยคดี NCAA v. Alston วางบรรทัดฐานส่งเสริมโอกาสเศรษฐกิจหลายประการสำหรับนักกีฬาระดับอุดมศึกษาในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยเน้นย้ำมูลค่าที่นักกีฬาพึงมีพึงได้จากการลงทำการแข่งขันกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สิทธิในการใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และ รูปลักษณ์ (Name, Image and Likeness หรือ NIL) สิทธิในการทำข้อตกลงกับผู้สนับสนุนทางการกีฬาเพื่อขอรับ การสนับสนุนทางการกีฬา (Sponsorships) และสิทธิในการทำข้อตกลงกับภาคธุรกิจเพื่อให้ตัวนักกีฬาระดับอุดมศึกษา สามารถใช้ชื่อเสียงของตนมาทำการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสินค้าหรือบริการ (Celebrity Endorsement) (Banks, 2022)

2. ข้อจำกัดในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาภายใต้กฎระเบียบของ NCAA

นักกีฬาที่มีทักษะการเล่นกีฬาที่โดดเด่นและนักกีฬาอาชีพที่มีชื่อเสียงที่มีความสามารถจนเป็นที่รู้จักกัน อย่างแพร่หลาย อาจกลายมาเป็นจุดสนใจของผู้คนในวงการกีฬาเดียวกันหรือสาธารณะชนทั่วไปในสหรัฐอเมริกา ชื่อเสียง จากการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือเกียรติคุณจากการลงทำการแข่งขันกีฬาของนักกีฬามักถูกใช้เป็นตัวเครื่องมือทำการตลาดเพื่อ ส่งเสริมการขายสินค้าหรือประกอบการโฆษณาประชาสัมพันธ์บริการ โดยภาคธุรกิจอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาสามารถใช้ ประโยชน์จากชื่อเสียงของนักกีฬาในหลายหลายช่องทางด้วยกัน เช่น การใช้นักกีฬาในการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อสร้าง ภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสินค้าหรือบริการในลักษณะที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาคธุรกิจอุตสาหกรรมในด้านบวกจากการ ตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคในท้องตลาด นอกจากนี้ชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของนักกีฬาอาจเกิดจากการที่นักกีฬามีภาพลักษณ์ ทั้งที่เกิดจากทักษะความสามารถในการเล่นกีฬาหรือกิริยาอาการจากการแสดงออกของร่างกาย สีหน้า ท่าทาง อารมณ์ อุปนิสัย ตลอดจนการแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิดไปสู่สาธารณะชน รวมทั้งอาจเกิดจากรูปลักษณ์ของนักกีฬาที่มีรูปร่าง ลักษณะภายนอกที่ปรากฏชัดเจน เหตุนี้เองภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจึงอาจใช้ประโยชน์จากการใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และ รูปลักษณ์ (NIL) ของนักกีฬาแต่ละบุคคลมาเป็นประโยชน์ในการทำตลาดหรือโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการ

(Bailey et al., 2025) ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์มีความสำคัญต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าหรือบริการในสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก ทั้งในแง่ของการทำการตลาดด้วยการให้นักกีฬามีชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือรูปลักษณ์ที่เข้ามาช่วยรับรองสินค้าหรือบริการ ช่วยโน้มน้าวใจให้ผู้บริโภคในท้องตลาดหันมาใช้สินค้าหรือบริการของธุรกิจการค้าดังกล่าว ถ้าเปิดโอกาสให้นักกีฬาทั้งนักกีฬาสมัครเล่นและนักกีฬาอาชีพสามารถใช้ประโยชน์จากชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ในตลาดสหรัฐอเมริกาอย่างเสรีแล้ว นักกีฬาดังกล่าวก็อาจได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการทำข้อตกลงอนุญาตให้ใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ ของตนหรือได้รับค่าตอบแทนจากการทำสัญญาจ้างให้ไปรับรองสินค้าหรือบริการของธุรกิจการค้าในสหรัฐอเมริกา รวมทั้งผู้บริโภคในตลาดสหรัฐอเมริกาเองก็จะได้ประโยชน์จากการเปิดโอกาสให้นักกีฬามีชื่อเสียงเข้ามามีบทบาทในการรับรองสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ในเบื้องต้น เท่ากับว่าผู้บริโภคอาจเลือกซื้อสินค้าหรือเลือกใช้บริการที่ผ่านการรับรองจากนักกีฬามีชื่อเสียงในเบื้องต้นมาแล้ว (Hamilton, 2025)

หากนักกีฬามีชื่อเสียงจากการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาแล้ว นักกีฬาดังกล่าวก็อาจกลายมาเป็นนักกีฬามีชื่อเสียง ที่ไม่เพียงจะมีชื่อเสียงโด่งดังเท่านั้น แต่ภาพลักษณ์จากการดำเนินชีวิต การมีพฤติกรรมหรือการเล่นกีฬาที่ปรากฏสู่สายตาสาธารณชน และรูปลักษณ์รูปร่างอันเป็นลักษณะภายนอกที่มองเห็นจากสาธารณชน ก็อาจมีส่วนช่วยให้นักกีฬาเป็นที่รู้จักต่อสาธารณชนไปในวงกว้าง จนนักกีฬากลายมาเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง (Celebrity) ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ ที่โดดเด่นของนักกีฬาที่ย่อมดึงดูดผู้บริโภคให้หันมาเลือกซื้อสินค้าหรือใช้บริการของภาคธุรกิจการค้า ทั้งภาคธุรกิจการค้ายังอาจให้นักกีฬาสื่อสารด้วยหน้าตาหรือแสดงพฤติกรรมโน้มน้าวใจให้ผู้บริโภคหันมามีทัศนคติที่ดีต่อสินค้าหรือจดจำรูปแบบการให้บริการได้ จนท้ายที่สุดผู้บริโภคตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าหรือใช้บริการของภาคธุรกิจการค้า (Lovell & Mallinson, 2023)

NCAA ซึ่งมีอำนาจในการบริหารปกครองการแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา โดยมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และภารกิจที่ส่งเสริมสนับสนุนอย่างแข็งขันให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริการ่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาในรูปแบบของนักกีฬาสสมัครเล่น (Amateurs) ภายใต้หลักการเล่นกีฬาอย่างมือสมัครเล่น (หลัก Amateurism) นั้นหมายความว่านักกีฬาระดับอุดมศึกษาจะร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาโดยยึดหลักการเล่นกีฬาอย่างมือสมัครเล่น โดยนักกีฬาระดับอุดมศึกษาไม่สมควรเล่นกีฬาเพื่อแสวงหารายได้หรือประโยชน์ในทางเศรษฐกิจแบบนักกีฬาอาชีพ (Professionals) ภายใต้หลักการเล่นกีฬาอย่างมืออาชีพ (หลัก Professionalism) หลักการเล่นกีฬาอย่างมืออาชีพมุ่งเน้นการเล่นกีฬาเพื่อหารายได้จากการได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างมาใช้ในการดำรงชีวิตของตน ทั้งนักกีฬาอาชีพยังสามารถแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่น ๆ มาสนับสนุนการเล่นกีฬาของตนหรือส่งเสริมการดำรงชีวิตประจำวันของตน สำหรับหลักการเล่นกีฬาอย่างมืออาชีพนั้นมุ่งเน้นให้นักกีฬามีอายุ ความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์อย่างสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬาสากลประสงค์ที่จะให้นักกีฬาอาชีพต้องมีและนำมาประพจน์ในการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการลงทำการแข่งขันกีฬา เพื่อให้ร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และสร้างความน่าเชื่อถือในวงการกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาและความไว้วางใจในการติดตามรับชมการแข่งขันกีฬา ในทางกลับกันหลักการเล่นกีฬาอย่างมือสมัครเล่นมุ่งเน้นการเล่นกีฬาเพื่อฝึกฝนทักษะการเล่นกีฬาในชีวิตประจำวันหรือเปิดโอกาสให้พัฒนาด้านกีฬาเพื่อก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพในอนาคต สำหรับหลักการเล่นกีฬาอย่างมือสมัครเล่นนั้นมุ่งเน้นให้นักกีฬารุ่นเยาว์หรือนักกีฬายังไม่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์อย่างสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬาสากลคาดหวังจะให้นักกีฬาอาชีพจะต้องมี โดยกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาที่จัดสำหรับนักกีฬามือสมัครเล่นย่อมจัดให้มีขึ้นเพื่อรองรับผู้ร่วมกิจกรรมที่เป็นบรรดานักกีฬาสสมัครเล่นด้วยกัน แล้วอาจมีการวางกฎระเบียบการบริหารปกครองกีฬา (หรือการแข่งขันกีฬา) แบบมือสมัครเล่นให้สอดคล้องกับหลักการเล่นกีฬาอย่างมือสมัครเล่น

NCAA ซึ่งมีอำนาจในการบริหารปกครองการแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา โดยมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และภารกิจที่ส่งเสริมสนับสนุนอย่างแข็งขันให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริการ่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาในรูปแบบของนักกีฬาสสมัครเล่น (Amateurs) ภายใต้หลักการเล่นกีฬาอย่างมือสมัครเล่น (หลัก Amateurism) (Zaia, 2025) นั้นหมายความว่านักกีฬา

ระดับอุดมศึกษาจะร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาโดยยึดหลักการเล่นกีฬาย่างมีอสมัครเล่น โดยนักกีฬาระดับอุดมศึกษาไม่สมควรเล่นกีฬาเพื่อแสวงหารายได้หรือประโยชน์ในทางเศรษฐกิจแบบนักกีฬาอาชีพ (Professionals) ภายใต้หลักการเล่นกีฬาย่างมีอาชีพ (หลัก Professionalism) หลักการเล่นกีฬาย่างมีอาชีพมุ่งเน้นการเล่นกีฬาเพื่อหารายได้จากการได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างมาใช้ในการดำรงชีวิตของตน ทั้งนักกีฬาอาชีพยังสามารถแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่น ๆ มาสนับสนุนการเล่นกีฬาของตนหรือส่งเสริมการดำรงชีวิตประจำวันของตน สำหรับหลักการเล่นกีฬาย่างมีอาชีพนั้นมุ่งเน้นให้นักกีฬามีอายุ ความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์อย่างสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬาสากลประสงค์ที่จะให้นักกีฬาอาชีพต้องมีและนำมาประพฤติในการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการลงทำการแข่งขันกีฬา เพื่อให้ร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และสร้างความน่าเชื่อถือในวงการกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาและความไว้วางใจในการติดตามรับชมการแข่งขันกีฬา ในทางกลับกันหลักการเล่นกีฬาย่างมีอสมัครเล่นมุ่งเน้นการเล่นกีฬาเพื่อฝึกฝนทักษะการเล่นกีฬาในชีวิตประจำวันหรือเปิดโอกาสให้พัฒนาด้านกีฬาเพื่อก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพในอนาคต สำหรับหลักการเล่นกีฬาย่างมีอสมัครเล่นนั้นมุ่งเน้นให้นักกีฬารุ่นเยาว์หรือนักกีฬายังไม่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์อย่างสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬาสากลคาดหวังจะให้นักกีฬาอาชีพจะต้องมี โดยกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาที่จัดสำหรับนักกีฬามือสมัครเล่นย่อมจัดให้มีขึ้นเพื่อรองรับผู้ร่วมกิจกรรมที่เป็นบรรดานักกีฬามือสมัครเล่นด้วยกัน แล้วอาจมีการวางกฎระเบียบการบริหารปกครองกีฬา (หรือการแข่งขันกีฬา) แบบมีอสมัครเล่นให้สอดคล้องกับหลักการเล่นกีฬาย่างมีอสมัครเล่น

ด้วยเหตุนี้ NCAA จึงได้วางกฎระเบียบของ NCAA ให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่ร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาในนามของนักกีฬามือสมัครเล่น และให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาทุกคนปฏิบัติตามหลักการเล่นกีฬาย่างมีอสมัครเล่นอย่างเคร่งครัด กล่าวคือนักกีฬาระดับอุดมศึกษาจะร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาโดยยึดหลักการเล่นกีฬาย่างมีอสมัครเล่น โดยนักกีฬาระดับอุดมศึกษาต้องไม่เล่นกีฬาเพื่อแสวงหารายได้หรือเล่นกีฬาเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเศรษฐกิจแบบนักกีฬาอาชีพ กฎระเบียบของ NCAA จำกัดเสรีภาพในการทำสัญญา (Freedom of Contract) ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาไปในทำนองที่ห้ามมิให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของผู้จัดการแข่งขันกีฬาภายใต้สังกัด NCAA ทุกคนแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพื่อตน ๆ ซึ่งนักกีฬาระดับอุดมศึกษาต้องยอมตนผูกพันภายใต้กฎระเบียบของ NCAA ให้ต้องปฏิบัติตามที่กฎระเบียบของ NCAA ที่ได้วางเอาไว้อย่างเคร่งครัด ถึงแม้ผลจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบของ NCAA นั้นจะให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาถูกจำกัดเสรีภาพในการทำสัญญาเป็นอย่างมากก็ตาม การวางกฎระเบียบของ NCAA เช่นว่านี้เป็นไปตามแนวคิดที่ว่าด้วยความเป็นอิสระในการบริหารปกครองกีฬาขององค์กรบริหารปกครองกีฬาในสหรัฐอเมริกาและนานาชาติ โดยที่รัฐ (หรือหน่วยงานของรัฐ) ไม่ควรใช้อำนาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวแทรกแซง ปลดปล่อยองค์กรบริหารปกครองกีฬาทำหน้าที่บริหารปกครองชนิดกีฬาของตนหรือการแข่งขันกีฬาที่ตนเองกำกับดูแลได้อย่างอิสระ ภายใต้การแสดงความเจตนาของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาของตนจะอยู่ภายใต้การบริหารปกครองและกำกับดูแลของ NCAA อย่างสมัครใจหรือกึ่งสมัครใจ เพื่อแลกกับสิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาที่ NCAA เป็นผู้ปกครองควบคุมหรือกำกับดูแล กฎระเบียบของ NCAA ที่วางเอาไว้เป็นกฎระเบียบที่ทาง NCAA กำหนดเอาไว้แล้วล่วงหน้าโดยนักกีฬาระดับอุดมศึกษาต้องจ่ายยอมปฏิบัติโดยดุษฎีและไม่เปิดโอกาสให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาเข้าร่วมกำหนดกฎระเบียบของ NCAA ร่วมกันกับ NCAA ด้วย นั่นเท่ากับว่า NCAA ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาที่เหนือกว่าหรือมีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่เหนือกว่าเป็นผู้วางกฎระเบียบเอาไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บังคับแก่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่จะต้องเข้ามาอยู่ภายใต้อำนาจบริหารปกครองของ NCAA หรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใต้การกำกับดูแลของ NCAA ด้วยพฤติกรรมกรรมการวางกฎระเบียบของ NCAA เช่นว่านี้เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขธรรมชาติของการบริหารปกครองกีฬาที่สมบูรณ์ ที่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาจำต้องยอมปฏิบัติตามกฎระเบียบของ NCAA ทั้งที่ฝ่ายตนเองนั้นเสียเปรียบ แต่ก็ต้องสมัครใจจ่ายยอมเพื่อแลกกับโอกาสความก้าวหน้าในวงการกีฬาสหรัฐอเมริกา อีกทั้งกฎระเบียบของ NCAA ก็ห้ามมิให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาใช้สิทธิแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่น ๆ จากการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬา เช่น สิทธิในการใช้ชื่อเสียงภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ สิทธิในการทำข้อตกลงกับผู้สนับสนุนทางการกีฬาเพื่อขอรับการสนับสนุนทางการกีฬา และ

สิทธิในการทำข้อตกลงกับภาคธุรกิจเพื่อให้ตัวนักกีฬาระดับอุดมศึกษาสามารถใช้ชื่อเสียงของตนมาทำการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสินค้าหรือบริการ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม นักกีฬาระดับอุดมศึกษาบางส่วนไม่เห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎระเบียบของ NCAA ที่มักสอดแทรกเนื้อหาที่มีผลในทางกฎหมายอันสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับฝ่ายตนที่ถูกจำกัดเสรีภาพ อันถือว่าเป็นกฎระเบียบที่ผูกขาดอำนาจกำหนดชะตากรรมทางเศรษฐกิจของผู้เ็นเอาไว้ในมือของตนแต่ฝ่ายเดียว ทั้ง NCAA ยังใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาของตนสร้างข้อผูกพันให้บรรดาผู้จัดการแข่งขันกีฬาภายใต้การกำกับดูแลของตนเอง ต้องตกลงร่วมมือกันเพื่อวางกฎระเบียบในการแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษาของตนอันจำกัดเสรีภาพในการแสวงหารายได้จากการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการแข่งขันกีฬา ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นพฤติกรรมทางการค้าอันส่งผลเสียต่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษาและการประพติปฏิบัติในทางลดทอนแรงจูงใจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาไม่ให้พัฒนาศักยภาพการเล่นกีฬาของตนให้ดีขึ้น เท่ากับว่ากฎระเบียบของ NCAA สร้างการจำกัดการค้า (Restraint of Trade) จากการวางกฎระเบียบที่จำกัดเสรีภาพของบุคคลในการประกอบอาชีพหรือทำข้อตกลงทางธุรกิจโดยแท้ (Grow, 2022) แม้ NCAA จะกล่าวอ้างว่าฝ่ายตนไม่ต้องการให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาใช้ตราสัญลักษณ์ของ NCAA หรือใช้ชื่อเสียงในฐานะนักกีฬาภายใต้ระบบการแข่งขันของ NCAA มาแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางธุรกิจ อันมุ่งปกป้องชื่อเสียงและประโยชน์ทางธุรกิจของ NCAA เองก็ตาม แต่ก็ดูเหมือนว่าการบังคับใช้กฎระเบียบของ NCAA จะกระทบต่อเสรีภาพของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาอย่างยิ่งยวด

สโมสรกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอันเป็นต้นสังกัดของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาหลายแห่ง จึงได้พยายามมอบทุนการศึกษา (Scholarships) หรือช่วยเหลือค่าครองชีพอื่น ๆ (Living Expenses) ให้กับนักกีฬาระดับอุดมศึกษาอันเป็นการตอบแทนที่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาในนามสโมสรกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอันเป็นต้นสังกัด เหตุที่สโมสรกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทำเช่นนี้ก็เพื่อหลีกเลี่ยงการฝ่าฝืนกฎระเบียบของ NCAA อย่างรอบคอบหรือดำเนินการสอดคล้องกับหลักการเล่นกีฬาอย่างมีอสมัครเล่นไว้อย่างระมัดระวังมากที่สุด (Meares et al., 2024) แต่ก็เชื่อว่าสโมสรกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะมอบทุนการศึกษาหรือช่วยเหลือค่าครองชีพแก่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาแบบให้เปล่า นักกีฬาระดับอุดมศึกษาต้องร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาให้เป็นไปตามเป้าหมายสโมสรกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านสังกัดของตนกำหนดเอาไว้อย่างชัดเจนเพื่อแลกมาซึ่งทุนการศึกษาหรือการช่วยเหลือค่าครองชีพ เพราะถ้าไม่สามารถร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้ นักกีฬาระดับอุดมศึกษาดังกล่าวอาจถูกเพิกถอนสิทธิในการได้รับทุนการศึกษาหรือช่วยเหลือค่าครองชีพได้ (Murry, 2022) ผลในทางกฎหมายทั้งด้านบวกและด้านลบที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เกิดขึ้นมากจากการทำข้อตกลงสำเร็จรูปหรือข้อตกลงผูกมัดจำต้องยอมปฏิบัติตาม (Adhesion Agreement) กฎระเบียบของสโมสรกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านสังกัด ที่มีกำหนดเงื่อนไขให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบของ NCAA อย่างเคร่งครัดแล้วนักกีฬาระดับอุดมศึกษาก็ไม่สามารถต่อรองเป็นอย่างอื่นได้ แล้วข้อตกลงเช่นว่านี่ก็เป็นข้อตกลงแบบมาตรฐานเพื่อใช้ทำข้อตกลงรับนักกีฬาระดับอุดมศึกษาเข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดสโมสรกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา และกำหนดให้นักกีฬาต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของต้นสังกัดและกฎระเบียบของ NCAA ทันทีที่เข้ามาอยู่ภายใต้สังกัด โดยไม่เปิดช่องให้มีการเจรจาตกลงกันเป็นอย่างอื่นแต่อย่างใด นั้นหมายความว่านักศึกษาระดับอุดมศึกษามีเพียง 2 ทางเลือกด้วยกันนั่นก็คือเลือกที่จะยอมตนเข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดแล้วผูกพันตนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของ NCAA (และดำเนินการชีวิตตามหลักนักกีฬาสมัครเล่น) อย่างเคร่งครัดหรือเลือกที่จะไม่เข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดแล้วไม่ต้องผูกพันตนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของ NCAA ดังคำกล่าวที่ว่าเลือกหรือจะไม่เลือกหรือ Take-it-or-Leave-it

NCAA ทำตนประหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาระดับอุดมศึกษา พยายามสร้างอำนาจผูกขาดโดยองค์กรของตนแต่เพียงรายเดียว (Monopsony Power) (Salvestrin, 2024) โครงสร้างตลาดในภาวะที่ NCAA ในฐานะองค์กรบริหารปกครองกีฬารายเดียวมีอำนาจในการคุมตลาดธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาระดับอุดมศึกษาทั้งหมด ซึ่ง NCAA สามารถใช้อำนาจจำกัดเสรีภาพในการได้รับค่าตอบแทนหรือวางนโยบายกำหนดทิศทางการให้

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาได้ทั่วทั้งตลาดธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา (Tatos & Singer, 2022) นักกีฬาระดับอุดมศึกษาต้องตกอยู่ในภาวะเสียเปรียบเพราะถูกจำกัดเสรีภาพในการได้รับค่าตอบแทนและถูกปิดกั้นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยตรงจากภาคธุรกิจอุตสาหกรรมในตลาดสหรัฐอเมริกา เพราะต้องยินยอมปฏิบัติตามหลักความเป็นมือสมัครเล่นที่ NCAA กำหนด โดยเป็นปราศจากการได้รับราคาต่างวืดใด ๆ จากการมีชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และบุคลิกของตัวนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่อาจนำไปขายหรืออนุญาตให้ใช้ได้เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจตามกลไกตลาด

3. รัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬาของรัฐแคลิฟอร์เนียกับเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา

ในอีกด้านหนึ่งรัฐแคลิฟอร์เนียเล็งเห็นถึงความสำคัญของการมอบรายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่เป็นธรรม โดยไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐบัญญัติป้องกันการผูกขาด (Sherman Act) ที่ทำให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดใช้อิทธิพลเหนือตลาดสร้างข้อตกลงหรือบังคับใช้กฎระเบียบของตนในการจำกัดเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Brown & Williams, 2020) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่การบังคับใช้กฎระเบียบที่อิงกับอำนาจการบริหารปกครองกีฬาขององค์กรบริหารปกครองกีฬา โดยที่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาซึ่งอยู่ใต้อำนาจบริหารปกครองและมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า หากข้อตกลงหรือกฎระเบียบใด ๆ ที่เข้าข่ายจำกัดเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาอย่างไม่เป็นธรรม รัฐแคลิฟอร์เนียจึงบัญญัติกฎหมายระดับรัฐ (California's State Law) ขึ้นมา ได้แก่ รัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬาหรือรัฐบัญญัติ Fair Pay to Play Act ซึ่งให้อำนาจศาลวินิจฉัยว่าข้อตกลงใดไม่เป็นธรรมต่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษาหรือกฎระเบียบใดที่กระทบต่อเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา พร้อมกับตีความไปในทางที่สร้างความเป็นธรรมต่อคู่ความทุกฝ่าย (McDonnell, 2020)

รัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬาไม่เพียงวางหลักเกณฑ์ส่งเสริมเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาเท่านั้น แต่กฎหมายฉบับนี้ยังคงให้สิทธิในการทำข้อตกลงหรือสัญญาใด ๆ เพื่อรักษาประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาของตนอีกด้วย (Bank, 2020) เช่น นักกีฬาระดับอุดมศึกษาสามารถทำสัญญาหรือข้อตกลงตั้งตัวแทน (Agent Representation) (McCann, 2021) ซึ่งให้ตัวแทนมีอำนาจทำการแทนนักกีฬาระดับอุดมศึกษาได้ และตกลงจะทำการดั่งนั้น ตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจากนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ย่อมสามารถจะทำกิจใด ๆ ในทางจัดการแทนอันสมประโยชน์ต่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษา โดยที่ตัวแทนมีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตามที่ได้ทำสัญญาหรือข้อตกลงกันไว้ในสัญญาว่ามีบำเหน็จ ทั้งนี้ตัวแทนสามารถทำกิจใด ๆ ในทางจัดการแทนนักกีฬาระดับอุดมศึกษาก็ย่อมทำได้ทุกอย่าง เพื่อให้ตัวของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาได้ประโยชน์และเป็นไปตอกรอบอำนาจ (หรือขอบวัตถุประสงค์) ที่กำหนดเอาไว้ในสัญญาหรือข้อตกลงว่าให้ตัวแทนสามารถทำแทนได้ เว้นเสียแต่ว่าการดำเนินงานของตัวแทนจะสร้างความเสียหายหรือขัดกับประโยชน์ที่ตัวนักกีฬาระดับอุดมศึกษาพึงได้รับ (Way, 2024) เช่น การที่ตัวแทนยืมเงินนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ย่อมฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้ เพราะกฎหมายฉบับนี้ถือว่าการกระทำที่เข้าข่ายการขัดกันแห่งผลประโยชน์ได้ โดยเฉพาะการยืมเงินนั้นอาจเป็นการใช้อำนาจของการเป็นตัวแทนครอบงำนักกีฬาระดับอุดมศึกษาจนอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อตัวนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ทั้งยังอาจถือเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อครอบงำนักกีฬาระดับอุดมศึกษาในทำนองที่เอื้อประโยชน์ส่วนตน เป็นต้น

อีกทั้งรัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬายังวางหลักเกณฑ์อีกประการที่สำคัญ นั่นก็คือ “หลักการไม่ขัดกัน” หรือ “No conflict” กล่าวคือกฎหมายฉบับนี้ห้ามนักกีฬาระดับอุดมศึกษาจะต้องไม่ทำข้อตกลงให้ใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และบุคลิกของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาของตน แก่สองผู้ประกอบการที่เป็นคู่แข่งทางการค้าซึ่งกันและกัน หรือมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจการค้าไปในทางที่ต้องแข่งขันกัน กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาสามารถเลือกทำข้อตกลงให้ใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และบุคลิกของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา

ของตน โดยจะต้องเลือกจะทำกับผู้ประกอบการรายหนึ่งรายใดเท่านั้น ซึ่งนำไปสู่การทำข้อตกลงหรือสัญญาที่เป็นกลาง และเป็นธรรมในธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬา

กล่าวโดยสรุป รัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬาของรัฐแคลิฟอร์เนียมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งให้กฎระเบียบของ NCAA ใช้บังคับต่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษาได้เท่าที่เป็นธรรมและสมควรแก่กรณี กฎหมายฉบับนี้แฝงไว้ด้วยสาระสำคัญนั่นก็คือเสรีภาพในการทำสัญญาตั้งตัวแทนที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการลงทำการแข่งขันกีฬาของตนเอง ตลอดจนตัวแทนนี้ยังสามารถจัดการแทนนักกีฬาระดับอุดมศึกษาตามกรอบอำนาจหรือขอบวัตถุประสงค์ที่ได้รับมอบหมาย โดยตัวแทนอาจเจรจาติดต่อประสานงานกับธุรกิจอุตสาหกรรมเกี่ยวกับข้อตกลงอนุญาตให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวการของตนเพื่อสมประโยชน์แก่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวการ อีกด้านหนึ่งกฎหมายฉบับนี้ก็ห้ามนักกีฬาระดับอุดมศึกษาทำข้อตกลงอนุญาตให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของตนกับธุรกิจอุตสาหกรรมหลายฝ่ายพร้อม ๆ กัน ในลักษณะที่นำไปสู่สถานการณ์ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือเกิดความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ของภาคธุรกิจอีกฝ่ายกับผลประโยชน์ของภาคธุรกิจอีกฝ่ายหนึ่ง (Conflict of Interest) (Schwabe, 2020) โดยนักกีฬาระดับอุดมศึกษาสามารถเลือกทำข้อตกลงอนุญาตให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของตนกับภาคธุรกิจได้เพียงรายเดียวเท่านั้น กฎหมายฉบับนี้จึงมุ่งคุ้มครองทุกฝ่ายในธุรกิจอุตสาหกรรมมกีฬามิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากการวางกฎระเบียบของ NCAA หรือการทำนิติกรรมสัญญาในรัฐแคลิฟอร์เนีย ทั้งยังให้อำนาจศาลของรัฐแคลิฟอร์เนียในการพิจารณาว่ากฎระเบียบว่าด้วยการบริหารปกครองกีฬาหรือข้อตกลงทางการค้าใดที่ไม่เป็นธรรม และสามารถมีคำวินิจฉัยให้ความเป็นธรรมแก่ฝ่ายที่ถูกเอารัดเอาเปรียบหรือฝ่ายที่ต้องเสียเปรียบได้

4. ตัวอย่างข้อพิพาทสำคัญเกี่ยวกับเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาในคดี NCAA v. Alston

อนึ่ง สหรัฐอเมริกาเคยมีข้อโต้แย้งระหว่างคู่กรณีซึ่งอีกฝ่ายเป็นนักกีฬาระดับอุดมศึกษาผู้อยู่ภายใต้การบริหารปกครองกีฬาของ NCAA กับอีกฝ่ายเป็น NCAA ผู้ใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา เพราะมีการโต้แย้งสิทธิในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษากับสิทธิในการใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นอิสระของ NCAA แม้ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่าง NCAA ผู้ใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาแก่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาผู้อยู่ภายใต้การบริหารปกครอง แต่ก็มีส่วนมาจากการใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาไปในทางที่ผูกขาดธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬา และยังเป็นการใช้อำนาจไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อต้านการผูกขาดทางการค้าของสหรัฐอเมริกา (U.S. Antitrust Law) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาออกกฎระเบียบมาควบคุมหรือกำกับดูแลผู้อยู่ภายใต้การบริหารปกครองอย่างไม่เป็นธรรม ทั้ง NCAA ก็แสดงพฤติกรรมในการบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาไปในแนวทางที่จำกัดการแข่งขันทางการค้าในแนวนอน (Horizontal Restraint of Trade) กล่าวคือ NCAA มุ่งใช้อำนาจของตนจำกัดการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ซึ่งรวมหัวกันกับผู้จัดการแข่งขันกีฬาระดับคอนเฟอเรนซ์ ซึ่งอยู่ในเป็นประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาในตลาดสหรัฐอเมริกาที่เหมือนกัน รวมตัวกันวางกฎระเบียบและบังคับใช้กฎระเบียบอันกระทบต่อเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา (Flint, 2022) ซึ่งการแสดงพฤติกรรมของ NCAA เช่นว่านี้ย่อมสะท้อนว่า NCAA วางกฎระเบียบที่ย้อนแย้งไม่เป็นไปตามกลไกตลาดสหรัฐอเมริกา (U.S. Market Mechanism) ที่สมควรดำเนินไปตามกลไกที่ว่านักกีฬาระดับอุดมศึกษาน่าจะตกลงตกลงธุรกิจอุตสาหกรรมอื่น ๆ สามารถใช้สอยหรือทำประโยชน์ในชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของตนเอง โดยธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสามารถตกลงที่จะชำระค่าใช้สิทธิในชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาได้ ตลอดจนจ้างนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงมาช่วยรับรองสินค้าหรือบริการในธุรกิจอุตสาหกรรมของตนเอง นั้นหมายความว่านักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงอาจเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือประโยชน์

ทางเศรษฐกิจที่สูงได้ นักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงรองลงมาอาจเรียกรับค่าตอบแทนหรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับต่ำกว่าได้ แต่การที่ NCAA วางกฎระเบียบเช่นนี้ย่อมสกัดกั้นไม่ให้กลไกตลาดดำเนินไปได้อย่างเสรี (Jessop et al., 2023)

ต่อมาได้มีคดี NCAA v. Alston ที่ศาลฎีกาสหรัฐอเมริกา (U.S. Supreme Court) ได้เคยวินิจฉัยไว้ในทำนองที่ว่า การที่ NCAA วางกฎระเบียบของ NCAA เอาไว้ในทำนองนี้ ถือเป็นการแสดงพฤติกรรมทางการค้าหรือประพฤติด้านการใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาโดยฝ่าฝืนกฎหมายต่อต้านการผูกขาดทางการค้า ทำให้ Shawne Alston (หรือ Alston) โจทก์และโจทก์ร่วมคนอื่น ๆ ได้รับความเสียหายต่อเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และสิทธิในทางทำมาหาได้และความเจริญก้าวหน้า (Blakely, 2024) ศาลฎีกาสหรัฐอเมริกาจึงวินิจฉัยว่า NCAA ได้กระทำการอันฝ่าฝืนกฎหมายต่อต้านการผูกขาดทางการค้าสหรัฐอเมริกา เพราะกฎระเบียบของ NCAA ห้ามไม่ให้ Alston โจทก์และโจทก์ร่วมคนอื่น ๆ แสวงหารายได้จากการอนุญาตให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และบุคลิกของตนเอง รวมทั้งร่วมทำกิจกรรมรับรองสินค้าของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ฝ่ายตน ในอีกด้านหนึ่งการวางกฎระเบียบของ NCAA เช่นนี้ เท่ากับว่า NCAA ผลักให้ Alston โจทก์และโจทก์ร่วมคนอื่น ๆ จำยอมต้องได้รับประโยชน์อันเนื่องมาจากการได้รับโอกาสทางการศึกษา (Education-related opportunities) แต่เพียงอย่างเดียว โดยที่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาอย่างเช่น Alston (โจทก์) และโจทก์ร่วมคนอื่น ๆ ไม่อาจมีทางเลือกอย่างอื่นได้ อีกด้านหนึ่งศาลสหรัฐอเมริกาเห็นว่ากฎระเบียบของ NCAA ไม่เพียงสร้างการผูกขาดในธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาระดับอุดมศึกษาให้กับ NCAA และพันธมิตรทางธุรกิจแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่กฎระเบียบของ NCAA เป็นถูกใช้เป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้าที่ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันทางการค้าแบบเสรี (Free Competition) ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว NCAA ผู้จัดการแข่งขันกีฬาภายใต้การกำกับดูแลของ NCAA และภาคธุรกิจอุตสาหกรรมอื่นที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ NCAA ก็น่าจะสามารถแข่งขันกันได้แบบอิสระและแข่งขันแบบเสรีภายใต้กรอบกติกาเดียวกันนั้นก็คือกฎหมายแม่บทว่าด้วยการต่อต้านการผูกขาดทางการค้าของสหรัฐอเมริกา หรือรัฐบัญญัติ Sherman Act ด้วยเหตุนี้ศาลฎีกาสหรัฐอเมริกาจึงวินิจฉัยว่า NCAA ใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาของตนเองสร้างกฎระเบียบที่มีอิทธิพลเหนือตลาดจนสามารถควบคุมเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาอย่างเสรี หรือจำกัดการแข่งขันทางการค้าในธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาระดับอุดมศึกษาอย่างไม่เป็นธรรมต่อธุรกิจอุตสาหกรรมอื่น ๆ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษาและผู้ประกอบธุรกิจในตลาดสหรัฐอเมริกา กฎระเบียบของ NCAA จึงฝ่าฝืนต่อรัฐบัญญัติ Sherman Act อย่างชัดเจน (Ehrlich, 2022)

5. บทวิเคราะห์

จากที่กล่าวมาในข้างต้น แม้ว่ารัฐแคลิฟอร์เนียได้ออกรัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬา ในปี 2019 (ให้มีผลบังคับใช้ในปี 2023) และศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกาได้พิพากษาคดี NCAA v. Alston ที่วางบรรทัดฐานคุ้มครองเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาเอาไว้ในปี 2021 แต่ต่างก็ใช้อำนาจนิติบัญญัติระดับรัฐและใช้อำนาจฝ่ายตุลาการระดับประเทศที่มุ่งคุ้มครองเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสรีภาพในการทำข้อตกลงอนุญาตให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และบุคลิกของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งเสรีภาพการแสวงหาประโยชน์อื่น ๆ เพื่อนำมาซึ่งรายได้ ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่น ๆ นั้นหมายความว่าแก่นักกีฬาระดับอุดมศึกษามีรายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจเช่นนี้แล้ว ก็สามารถนำรายได้มาเลี้ยงชีพในการดำรงชีวิตของตนเองหรือนำประโยชน์ทางเศรษฐกิจมาสร้างความเจริญก้าวหน้าในการเล่นกีฬาต่อไปได้ในอนาคต อย่างไรก็ตาม รัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬามีผลบังคับใช้ในรัฐแคลิฟอร์เนียเท่านั้น แต่รัฐบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่กฎหมายระดับสหรัฐ (Federal Law) นั้นหมายความว่าหากเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาในรัฐอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกา สถาบันตุลาการของรัฐต่าง ๆ (ที่ใช้

ระบบกฎหมายแบบจารีตประเพณีหรือระบบกฎหมาย Common Law) อาจต้องพิจารณาข้อพิพาทดังกล่าวโดยยึดตามบรรทัดฐานในคดี NCAA v. Alston เป็นหลัก คดี NCAA v. Alston สามารถถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคดีที่คล้ายคลึงกันในอนาคต

ในส่วนของประเทศไทยนั้น แม้ว่าประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติเฉพาะว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬาที่ตาม ประกอบกับวัฒนธรรมและโครงสร้างการบริหารปกครองกีฬาในประเทศไทยที่ส่งอิทธิพลให้สโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาสาขามีอำนาจต่อรองที่เหนือไปกว่านักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬา แต่ในกรณีนี้นักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาเผชิญกับความไม่เป็นธรรมจากการทำข้อตกลง ความตกลง หรือการให้ความยินยอมในทำนองที่ทำให้สโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาสากลเอารัดเอาเปรียบอีกฝ่ายหนึ่งจนเกินสมควร เช่นนี้บรรดานักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาที่อาจอ้างถึงการละเมิดของพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 เพื่อให้ข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมมีผลบังคับใช้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี อีกด้านหนึ่งหากมีการทำข้อตกลงอนุญาตให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ผลงานอันเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา (เช่น เครื่องหมายหรือตราสัญลักษณ์ (โลโก้) ประจำตัวนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียง หรือข้อความที่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาได้กล่าวหรือคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อสื่อถึงลักษณะเฉพาะของตนให้สาธารณชนได้รับรู้) หรือข้อตกลงที่นักกีฬาเจ้าของลิขสิทธิ์ในผลงานอันเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ยินยอมให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ผลงานอันเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของตนเองในฐานะที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ได้ แต่นักกีฬาระดับอุดมศึกษาก็ยังคงมี “ธรรมสิทธิ” หรือ “Moral Rights” ของผู้สร้างสรรค์ในงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ที่รับรองคุ้มครองสิทธิของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่จะแสดงว่าตน เป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ดัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาในฐานะผู้สร้างสรรค์ และเมื่อนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่เป็นผู้สร้างสรรค์งานเช่นนี้ถึงแก่ความตาย ทายาทของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาก็ย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอด อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

6. บทสรุป

โดยสรุปแล้ว ทั้งรัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬาและคำพิพากษาคดี NCAA v. Alston ต่างก็มุ่งคุ้มครองเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสรีภาพในการทำข้อตกลงอนุญาตให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งเสรีภาพการแสวงหาประโยชน์อื่น ๆ เพื่อนำมาซึ่งรายได้ ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่น ๆ สำหรับในคดี NCAA v. Alston นั้น ศาลฎีกาสหรัฐอเมริกาใช้อำนาจไปแทรกแซงอำนาจการบริหารปกครองกีฬาของ NCAA โดยการวินิจฉัยว่ากฎระเบียบของ NCAA ไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม เพราะมุ่งแต่อ้างอิงหลักความเป็นมือสมัครเล่นในการวางกฎระเบียบเพื่อการบริหารปกครองกีฬาระดับอุดมศึกษาของตนเองเป็นสำคัญ การวางบรรทัดฐานของศาลฎีกาสหรัฐอเมริกาในคดีนี้เท่ากับว่าศาลในมรัฐต่าง ๆ อาจใช้อำนาจแทรกแซงปรับเปลี่ยนข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรม หรือแก้ไขกฎระเบียบการบริหารปกครองกีฬาที่ทำให้นักกีฬาระดับอุดมศึกษาตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เนื่องจากมีแนวคิดเกี่ยวกับการต่อต้านการร่วมมือกันผูกขาดทางการค้าและแนวคิดว่าด้วยการสร้างข้อตกลงที่เป็นธรรมทางการค้าดังที่ปรากฏอยู่ในคดี NCAA v. Alston แต่สำหรับรัฐบัญญัติว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเพื่อเล่นกีฬานั้น มุ่งที่จะบังคับใช้ภายใต้เป้าหมายให้ทุกฝ่ายได้รับความเป็นธรรม ทั้งส่งเสริมเสรีภาพของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้การบริหารปกครองของ NCAA ให้สามารถทำข้อตกลงหรือสัญญาที่นำมาซึ่งรายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ตนเองได้ และนักกีฬาระดับอุดมศึกษาดังกล่าวก็ต้องไม่สร้างความขัดแย้งทางผลประโยชน์อย่างไม่เหมาะสมในตลาดธุรกิจการค้า

7. เอกสารอ้างอิง

- Bailey, A. A., Rapp, G. C., & Tysiak, S. (2025). NIL education at universities as student athletes face the wild west. *Fordham Law Review*, 93(5), 1546-1557.
- Bank, A. (2020). The Olympic-sized loophole in California's Fair Pay to Play Act. *Columbia Law Review Forum*, 120, 109-123. (UCLA School of Law, Public Law Research Paper No. 19-39).
- Banks, A. (2022). The Supreme Court gets the ball rolling: NCAA v. Alston and Title IX. *Northwestern University Law Review*, 117(2), 549-576.
- Blakely, C. (2024). NCAA v. Alston (case notes). *Tennessee Law Review*, 90(2), 441-446.
- Brown, K., & Williams, A. (2020). Reenvisioning pay for play. *Contexts*, 19(1), 66-67.
- Carrier, M. A., & Sagers, C. L. (2021). The Alston case: Why the NCAA did not deserve antitrust immunity and did not succeed under a rule-of-reason analysis. *George Mason Law Review*, 28(4), 1461.
- Ehrlich, S. C. (2022). A three-tiered circuit split: Why the Supreme Court was right to hear NCAA v. Alston. *Journal of Legal Aspects of Sport*, 32, 1-61.
- Flint, K. L. (2022). More money, fewer problems: A post-Alston v. NCAA approach to reducing gender inequities in sports. *Public Interest Law Review*, 25(2), 153-176.
- Grow, N. (2022). The future of college sports after Alston: Reforming the NCAA via conditional antitrust immunity. *William & Mary Law Review*, 64(2), 385-445.
- Hamilton, S. (2025). A new curveball: An analysis of the current NIL battle that is destabilizing the landscape of college athletics. *Journal of Intellectual Property Law*, 32(1), 143-172.
- Holden, J. T., Edelman, M., Baker, T. A., III, & Shuman, A. G. (2022). Reimaging the governance of college sports after Alston. *Florida Law Review*, 74(3), 427-481.
- Jessop, A., Baker, T. A., III, Tweedie, J. W., & Holden, J. T. (2023). Charting a new path: Regulating college athlete name, image and likeness after NCAA v. Alston through collective bargaining. *Journal of Sport Management*, 37(5), 307-318.
- Lovell, D., & Mallinson, D. J. (2023). Cash rules everything around me: The expansion of NCAA name, image, and likeness policy among the states. *Journal of Public and Nonprofit Affairs*, 9(3), 338-363.
- McCann, M. A. (2021). Jump ball: The unsettled law of representing college basketball stars and monetizing their names, images, and likeness. *Santa Clara Law Review*, 61(1), 177-218.
- McDonnell, P. (2020). California's Fair Pay to Play Act and its fight against the Commerce Clause. *Journal of Law & Commerce*, 39(1), 75-94.
- Meares, W., Hunter, L., Ginn, M., & Hatcher, W. (2024). NIL and higher education: An exploration of the early impact of NIL on fundraising and competition in universities and athletic departments. *Journal of Intercollegiate Sport*, 17(3), 1-23.
- Murry, T. J. (2022). The path to employee status for college athletes post-Alston. *Vanderbilt Journal of Entertainment & Technology Law*, 24(4), 790-818.
- Noll, R. G. (2022). Sports economics on trial: Alston v. NCAA. *Journal of Sports Economics*, 23(6), 826-845.

- Nowak, M. (2022). Student-athletes' push for compensation: Analyzing the impact of *Alston v. National Collegiate Athletic Association* (Alston II), 958 F.3d 1239 (9th Cir. 2020). *Jeffrey S. Moorad Sports Law Journal*, 29(1), 35-84.
- Posivak, B. (2023). The demise of the hub-and-spoke cartel and the rise of the student athlete: A significant step toward a new era of conferences in *NCAA v. Alston*. *University of Miami Business Law Review*, 31(1), 38-89.
- Salvestrin, J. (2024). Upon further review, the ruling on the field has been overturned: The new era of college athletics following *NCAA v. Alston*. *Santa Clara Law Review*, 63(2), 353-391.
- Schwabe, P. A. (2020). The modern pay for play model: Laws that protect student-athletes' fundamental right to commercialize their names, images, and likeness. *Brooklyn Journal of Corporate, Financial & Commercial Law*, 15(1), 289-312.
- Tatos, T., & Singer, H. (2022). *Alston v NCAA*: Lessons American college athletics can offer about concentration and monopsony power in labour markets. *Journal of Antitrust Enforcement*, 10(2), 404-417.
- Taylor, A. (2022). The role of precedent in modern law. *Rutgers University Law Review*, 75(1), 363-400.
- Way, G. (2024). The NIL paradox: How unfettered NIL rights will shrink student-athlete opportunities. *Texas A&M Law Review*, 11(4), 949-997.
- Zaia, J. (2025). The history and future of amateurism in college sports. *Fordham Intellectual Property, Media and Entertainment Law Journal*, 35(2), 503-558.